

SPOT

CARLES ALBEROLA I ROBERTO GARCÍA

INTRODUCCIÓ DE PASQUAL ALAPONT

COL·LECCIÓ «BROMERA/TEATRE», 29, 147 PÀGINES

EDICIONS BROMERA, ALZIRA, 2003

Bromera i Albena, una altra vegada de la mà

Edicions Bromera ens torna a acostar, i ja en van quatre si no em falla la memòria, a la producció dramàtica de Carles Alberola. Sens dubte, l'alzirenc Alberola, sol o acompanyat, ha esdevingut l'autor per excel·lència d'aquesta col·lecció teatral tan necessària a casa nostra. Anteriorment, han estat editades *Curriculum*, escrita amb Alapont, ací prologuista del volum, *Besos*, escrita amb Roberto García, i *Mandíbula afilada*. Aquesta circumstància, un tant inusual, si ho comparem amb altres autors, ens fa pensar que, no només els espectacles d'Albena, la companyia d'Alberola i Toni Benavent, són un èxit de públic, sinó que també les edicions dels textos que serveixen de base als seus espectacles arriben bé a un públic lector. Es tracta de propostes escèniques que han anat conformant un model de teatre comercial de qualitat, amb una gran capacitat per arribar a un públic ampli. En aquesta ocasió, el tàndem Alberola-García, tot partint d'un esquema d'èxit com el que va significar *Besos*, s'endinsa en el món dels referents publicitaris per entretenir-nos i, de passada, ací i allà plantejar alguns dels grans temes que caracteritzen la ja extensa obra d'Alberola.

Ramon X. Rosselló

L'INGENU

VOLTAIRE

IL·LUSTRACIONS DE JOAN RENAU

COL·LECCIÓ «BÀSICA», 4, 144 PÀGINES

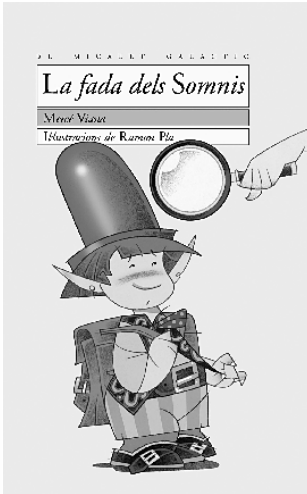
EDITORIAL DENES, PAIPORTA (L'HORTA), 2003

Un plaer obligat

Denes reproduceix la traducció que Enric Valor féu del clàssic il·lustrat, publicada originalment per Gorg l'any 1974. Ara presentada per dos pròlegs d'alt valor: R. Ventura Melià rememora lleument els anys setanta (l'esforçat impuls literari valencià, la repressió oficial, les perseveràncies i les incomprensions), a més del context de la pròpia obra de Voltaire; i Emili Casanova fa l'estudi comparatiu entre les traduccions al català analitzant-ne les claus.

Voltaire escrigué en 1767 aquest relat de contingut moral, amb bona dosi d'humor i fluïdesa narrativa. Hui ens arriba plena de frescor la seua crítica dels dogmatismes autoritaris i de l'església, la seua burla d'unes convencions socials que ens allunyen de la nostra natura. Ens fa espavilar amb les aventures i perplexitats viscudes per un home regit pel sentit comú, que topa amb els múltiples entrebancs de la jerarquia civilitzada. I això ricament i pulcrament nostrat per Enric Valor. Un goig de lectura que caldria generalitzar.

Eduard Ramírez

LA FADA DELS SOMNIS

MERCÈ VIANA

IL·LUSTRACIONS DE RAMON PLA

COL·LECCIÓ «EL MICALET GALÀCTIC», 91, 88 PÀGINES

EDICIONS BROMERA, ALZIRA, 2003

És millor somniar que veure la tele

Després de recrear la ciutat de Quebequestic a *El Savi Ciril*, Mercè Viana ha tornat a escriure una nova història fantàstica de llocs llunyans.

Murfi, un aprenent de bruixot del país de Magimagi, és massa seriós per somniar i enveja la capacitat dels seus despreocupats paisans. Així que comença a utilitzar la màgia per furtar els somnis a tot el món i veure'ls a la televisió mentre menja crispetes. La fada dels somnis, amb l'ajut de les fastigoses aranyes guenyets, descobreix al lladre que, finalment, «va demanar disculpes i va ser disculpat, va sol·licitar ajuda i va ser ajudat».

Viana mesura de manera intel·ligent la dosi adequada d'imaginació i aconsegueix una narració entretinguda i coherent, al marge dels excessos fantasiosos que de vegades es poden trobar en aquest gènere. Les pàgines de *La fada dels Somnis* són a vessar d'ocurrències gracioses i comentaris aguts que, amb tota probabilitat, retindran tota l'atenció de qualsevol persona lectora major de 8 anys.

Imma Gandia

LOS ANIMALES TAL CUAL M. FRANCISCA OLMEDO DE CERDÀ

IL·LUSTRACIONS DE TERESA ANDRÉS, COL·L. «MÍMAME»

ASÍ SOMOS IL·LUSTRACIONS DE TERESA ANDRÉS

COL·LECCIÓ «POCO A POCO», 24 PÀGINES

CARENA EDITORS, VALÈNCIA, 2003

Es ulls, la boca, el nas

Són dos volums amb dibuixos de Teresa Andrés i, en el cas de *Los animales...*, amb text de Ma Francisca Olmedo. Tots dos contes tenen format quadrat i fulls de paper, amb figures senzilles de colors plans, que marquen perfectament el públic al qual van destinats. *Así somos* és el més reeixit de tots dos, perquè té una adequació perfecta entre l'edat del xiquet i el que mostren les il·lustracions (les parts del cos). És ideal per practicar vocabulari amb els que comencen a parlar, i té el format que permet l'infant, també, fer-ne ús. En canvi, a *Los animales...* la lletra està massa atapeïda i té un defecte formal que crida molt l'atenció: malgrat que és una font d'ordinador que imita la cal·ligrafia manual, les lletres no casen entre elles, cosa que, si bé els menuts no ho notaran, als ulls de l'adult fan la sensació de producte poc seriós. Ens decantem, doncs, per lloar la gràcia infantil que tenen aquests dibuixos, i el format quadrat, tan pràctic en tots els sentits.

Maite Insa

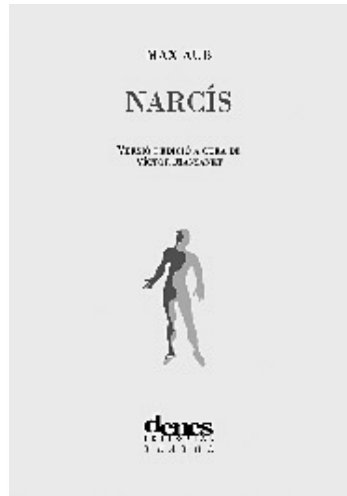
JOCs TIPOGRÀFICS

ENRIC SOLBES

COL·LECCIÓ «BROMERA POESIA», 56

50 PÀGINES

EDICIONS BROMERA, ALZIRA 2003

NARCÍS

MAX AUB

VÍCTOR MANSANET (ED.)

COL·LECCIÓ «TEATRE», 5, 103 PÀGINES

EDITORIAL DENES, VALÈNCIA

La màgia de la lletra

Les possibilitats poètiques de la utilització de les variants tipogràfiques i la col·locació de les lletres tenen ja una certa tradició a Occident des dels treballs d'Apollinaire. L'anomenada poesia visual va una mica més enllà i converteix el grafisme en l'element bàsic del poema, a mig camí ja entre l'obra gràfica i la literària. És en aquest context que l'il·lustrador i dibuixant Enric Solbes (Alcoi, 1960) ens presenta aquest llibre deliciós.

Solbes aprofita la seua àmplia i reconeguda experiència en el món de les arts gràfiques per a caminar, de la mà d'una estilització i una ironia molt elegants, cap al poema. El resultat són aquests 46 poemes visuals que sorprenen el lector per la potent capacitat expressiva d'elements molt esquemàtics, com són unes poques lletres distribuïdes de manera molt hàbil sobre el blanc del paper, potser mai tan carregat de significat com en aquesta mena de poesia. Els jocs de Solbes són sovint brillants i el lector no podrà evitar un som: –) riure de franca complicitat.

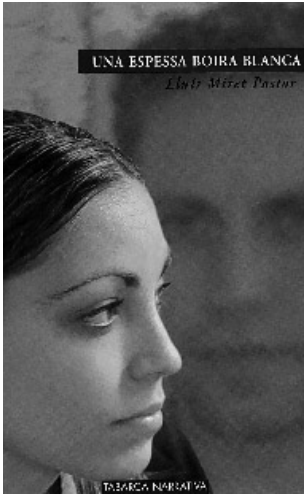
Jordi Sebastià

Homenatge en valencià a Max Aub

L'editorial Denes, dins la seua encara jove col·lecció de textos teatrals, ens ofereix un producte un tant curiós: l'edició d'una versió en valencià de l'obra *Narciso* (1928) de Max Aub, traducció feta per Víctor Mansanet, qui també és l'autor de l'extens pròleg que acompanya la peça. Si ens fixem una mica en la sèrie de paratextos que presenta el volum, començarem a entendre millor aquesta curiositat. Veurem, per exemple, que es tracta d'una versió que ha obtingut una ajuda a la traducció de la Conselleria de Cultura i Educació, la qual ha estat la base d'un muntatge teatral estrenat l'octubre de 2002 per l'Escola Municipal de Teatre de Picassent i que, tot plegat, està vinculat a la celebració del centenari del naixement de Max Aub.

Segurament amb aquestes dades ja ens anem situant en la proposta, tot i que ara se suscita la difícil decisió de recomanar la traducció d'un text en castellà o bé dir-los que, potser, seria millor acudir directament a l'obra original. En tot cas, aquesta peça solitària, de fàcil accés, pot ser una bona excusa per fer un tast de la producció de preguerra de Max Aub, per després, si de cas, anar a buscar el gruix del seu teatre. Vostés mateixos, com sempre.

Ramon X. Rosselló

UNA ESPESSA BOIRA BLANCA

LLUÍS MIRET PASTOR

COL·LECCIÓ «NARRATIVA», 29

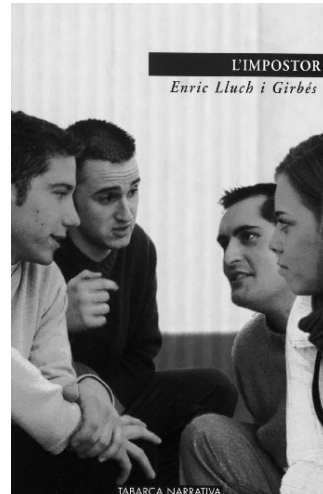
115 PÀGINES

TABARCA LLIBRES, VALÈNCIA, 2003

Històries de barri

Imaginem un barri marginal d'una gran ciutat, una sèrie de personatges tipus d'aquests barri. Imaginem també les activitats pròpies dels esmentats personatges i tenim una part de la trama de la narració d'*Una espessa boira blanca*. A banda dels llocs comuns d'aquesta història policíaca, hi ha també diversos elements que la fan una mica més original. Dins de tot l'entramat sobresurt una història d'amor entre dos adolescents de condició social diferent que, estimant-se, deixen de banda els respectius problemes de la seua condició. Ell, Sergi, té somnis de grandesa i està disposat a dur a terme un «gran cop» que li permetrà sortir del maleït barri per esdevenir una persona honesta al costat de la seua xicota, ella, que ha estat criada com una nena burgeseta ultraprotégida, allunyada de totes les misèries que l'envolten, malgrat la difícil condició econòmica dels pares... Amb una combinació d'elements policíacs i de reminiscències tipus *West Side Story*, tenim una lectura que sorprèn en alguns moments tot i l'aparent previsibilitat.

Maria Sirera

L'IMPOSTOR

Enric Lluch i Gurbés

L'IMPOSTOR

ENRIC LLUCH I GURBÉS

COL·LECCIÓ «TABARCA NARRATIVA», 27

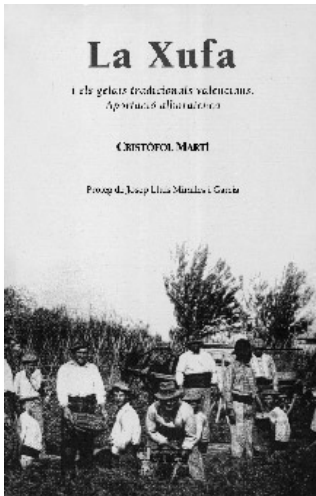
113 PÀGINES

TABARCA LLIBRES, VALÈNCIA, 2003

Els límits de la intriga

Enric Lluch i Gurbés assatja la narració d'intriga amb *L'impostor*. Ens trobem amb un relat ambientat als nostres dies on hi ha una lleugera dosi d'humor, la qual, no obstant, mai no el limina el baf de misteri que envolta l'argument. Un estrany professor de filosofia involucra un estudiant en la gravació d'unes psicofonies i, al poc de temps, l'alumne descobrirà que el mestre amaga un secret molt més gran i que les suposades psicofonies són la tapadora d'eixe misteri. Sense la col·laboració de la policia, ell i els seus amics investigaran la persona i les seues circumstàncies, fins cloure en una realitat tan inesperada com increïble, que afona les seues arrels segles enrere. L'autor utilitza un llenguatge planer i apte per a qualsevol lector mitjà i manté una progressió narrativa fins arribar al desenllaç, que és com un esclat. Enric Lluch i Gurbés (Algemés, 1949) és professor de Secundària i com a autor treballa en narrativa infantil i juvenil. Ha publicat diversos llibres, alguns dels quals s'han traduït a totes les llengües de l'Estat espanyol.

Agustí Hernández

LA XUFA I ELS GELATS TRADICIONALS VALENCIANS.
APORTACIÓ ALBORAIENCA

CRISTÒFOL MARTÍ, PRÒLEG DE JOSEP LLUÍS MIRALLES I GARCÍA
COL·LECCIÓ «BÀSICA», 2, 148 PÀGINES

DENES EDITORIAL, PAIPORTA, 2003

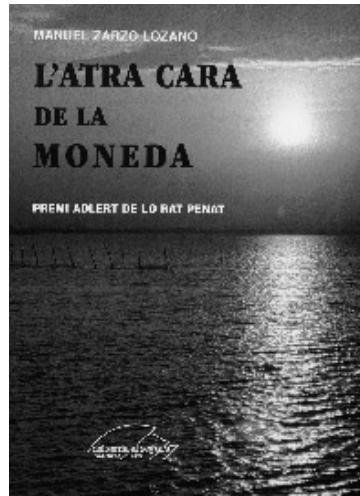
Els valors de l'agricultura tradicional

Un dels trets diferencials més característics de l'horta que s'estén al nord de la ciutat de València és, sens cap mena de dubte, el conreu de la xufa, un conreu orientat, ben bé exclusivament, a l'elaboració de l'orxata, potser la «joia de la corona» de la gelateria artesanal valenciana.

Aquest llibre de Cristòfol Martí omple un buit inexplicable en la bibliografia valenciana que, fins l'actualitat, mai no n'havia dedicat una monografia com la que ens ocupa: exhaustiva, multidisciplinària i compromesa.

Història, agricultura, etnografia, sociologia i economia es barregen en una obra que no defuig abordar, de forma punyent i entenedora, la problemàtica actual de degradació de l'horta i la malversació de patrimoni i de recursos econòmics que aquesta degradació comporta: entre ells, l'històric conreu de la xufa, motor econòmic comarcal fins fa quatre dies i ara condemnat, si la propera llei d'ordenació del territori no ho remedia, a esdevenir, amb la indústria artesana dels gelats, una ocupació residual conservada només pel seu atractiu folklòric.

Josep Vicent Frechina

L'ATRA CARA DE LA MONEDA
MANUEL ZARZO LOZANO

PREMI ADLERT DE LO RAT PENAT
147 PÀGINES

EDIT. DEL SENIA AL SEGURA - VALÈNCIA, 2003

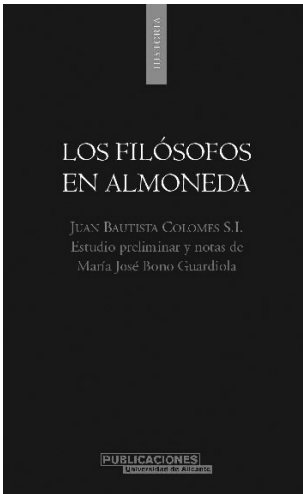
Cara y cruz

La historia que nos plantea Manuel Zarzo en su novela *L'atra cara de la moneda*, es un intento de jugar con la personalidad dual del individuo. Su criterio es que las personas, al igual que las monedas, tienen su cara y su cruz. Esta tesis es mantenida por Zarzo a lo largo de toda la novela, una historia de amor, desamor, sueños, engaños y adulterios, que en ningún momento llegan a despistar al lector.

El protagonista, un hombre que no ha llegado a encontrar su identidad, narra en primera persona su propia historia de amor, sentimental en exceso. Poco a poco el autor nos lleva por una serie de caminos planos que desembocan en recuerdos de juventud y en amores increíbles, para terminar diciendo que todo lo narrado ha sido un sueño, porque la vida siempre es otra cosa.

Uno de los momentos más interesantes de la obra es la descripción de algunos parajes y costumbres valencianos de una época ya pasada. El autor de esta novela, Manuel Zarzo, probablemente tendrá otras historias que contarnos, historias que leeremos con todo interés.

M^o Teresa Espasa

LOS FILÓSOFOS EN ALMONEDA

 JUAN BAUTISTA COLOMÉS

 INTRODUCCIÓ DE MARÍA JOSÉ BONO GUARDIOLA

 TRADUCCIÓ DE MERCEDES POVEDA SALA. 84 PÀGINES

 UNIVERSITAT D'ALACANT, ALACANT, 2003

Una antifilosofia irònica

És en 1767 quan Carles III, amb el decret d'expulsió dels membres de la companyia de Jesús, envia al desterrament molts jesuïtes com Juan Bautista Colomé, professor de gramàtica a Oriola. En 1796, un cop instal·lat a Bolonya, el jesuïta desterrat publica una curiosa obra de teatre escrita en francès titulada *Les philosophes à l'encan*.

Quan escriu aquesta sàtira, que imita el conegut diàleg *Subasta de vidas* de Luciano de Samosata, en la qual es ridiculitzen les noves idees il·lustrades, Juan Bautista Colomé és home de renom en l'àmbit literari a Itàlia. Mitjançant l'ús de la ficció literària Juan Bautista Colomé critica personatges reals tan antagonics com Voltaire i Rousseau, entre d'altres.

La Universitat d'Alacant ha publicat enguany part d'aquesta obra de teatre, traduïda per Mercedes Poveda al castellà. María José Bono ha escrit l'estudi previ, que aprofundeix en el context filosòfic i històric de l'època i ens ajuda a comprendre i a gaudir millor aquesta divertida sàtira.

Nieves Avilés

SENDEROS ENTRE EL ARTE Y LO SAGRADO

 ROMÁN DE LA CALLE

 COL·LECCIÓ «DEBATS», 15, 248 PÀGINES

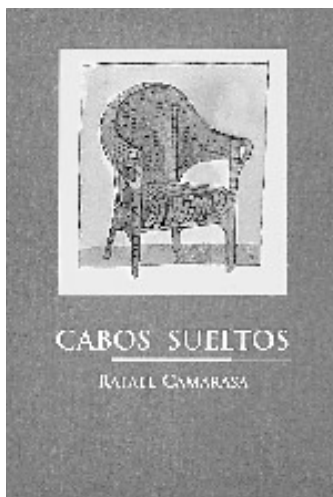

 INSTITUCIÓ ALFONS EL MAGNÀNIM-DIPUTACIÓ DE VALÈNCIA. VALÈNCIA, 2003

Déu en dues dimensions

Nou lliurament de la col·lecció «Debats», la qual, malgrat el seu nom i el dels editors, es fa íntegrament en castellà (per què?). Aquest curt volum recull una selecció heterogènia del filòsof Roman de la Calle d'alguns assajos seus, concebuts com a articles i ponències, que aborden, sota un prisma a estones més literari que filosòfic, la manera en què l'estètica occidental, l'art i sobretot la pintura, s'ha acostat a la dimensió divina. S'hi reflexiona, tot i que amb contextos històrics de vegades no gaire definits, sobre els límits i trets de la sacralitat; la recepció d'allò sagrat (seducció, arrobament i adoctrinament) per l'artista –representat metafòricament pel Déu creador, com a *Deus pictor*–; la problemàtica retòrica, sempre subordinada al text i a l'autoritat religiosa, de la representació plàstica de la hierofania, invisible i inefable i les difícils i originals resolucions tècniques d'aquesta paradoxa, sovint mitjançant el recurs a elements privilegiats com la llum i l'or.

Albert Toldrà i Vilardell

CABOS SUELTOS

RAFAEL CAMARASA

COL·LECCIÓ «DIARIOS DE HELENA», 15

56 PÀGINES

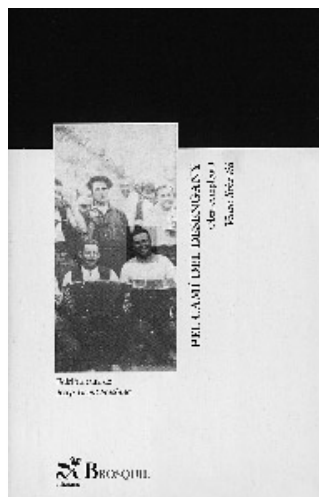
EDITORIAL DIARIOS DE HELENA, ELX, 2003

L'herència que no pesa

«Diarios de Helena» és una esforçada iniciativa que, des d'Elx, promou una col·lecció de poesia que ja fa 15 números. Amb una acurada i agradable presentació, ens ofereixen els vint-i-dos nous poemes que Rafael Camarasa (València, 1963) ha escrit els darrers anys. La majoria són poemes extensos, que construeixen atmosferes sensibles per tal de retratar situacions amb la perspectiva de l'experiència acumulada. Ens fan suposar la calma assolida per l'autor, des de la qual s'enfronta a la vida amb una vitalitat senzilla i reflexiva, sense sobresalts. Però sí oberta als somnis, a l'alegria de les emocions, a la riquesa compartida en la convivència i en l'amistat, a l'experiència estètica, al desig regenerat, a la dolça incertesa de les sorpreses i a l'esperança...

L'autor reprén així la publicació de poesia deu anys després. I ho fa amb la maduresa de qui valora els detalls plaents, la cadència lleugera i inexorable de la vida: «El lento minuto pasó tan deprisa / como el mejor de tus instantes».

Eduard Ramírez

PEL CAMÍ DEL DESENGANY

VICENT SEBASTIÀ. PRÒLEG I ESTUDI DE J. VICENT FRECHINA

OBRA COMPLETA I

COL·LECCIÓ «PALLERÀS. ESTUDIS LOCALS», 1, 344 PÀGINES

BROSQUIL EDICIONS, VALÈNCIA 2003

Necessària recuperació

L'editorial Brosquil ha iniciat amb aquest volum la recuperació de la producció literària de Vicent Sebastià, nascut l'any 1900 a Puçol i un genuí representant d'allò que s'anomena «poesia popular». L'obra de Sebastià, que era llaurador i no va acabar ni tan sols els estudis primaris, s'insereix en la tradició de la poesia satírica vinculada a l'actualitat més directa i pròxima a l'autor. En aquest cas, la realitat que Sebastià retrata en els seus llargs poemes és la de Puçol i la comarca de l'Horta als inicis del segle passat, un espai agrícola encara dominat per un estil de vida molt regulat i conservador.

Les poesies recollides en aquest volum són una mostra de l'obra més reixida de Sebastià i mostren la facilitat de l'autor per aprofitar qualsevol anècdota com a excusa per al joc divertit i àgil. El seu llenguatge és una prova clara de la riquesa que el valencià comú tenia a l'Horta en aquells moments i les referències a la vida quotidiana constitueixen un material impagable per a conèixer aquell món ja quasi destruït.

Jordi Sebastià

AVENTURA ANTÀRTICA

JORDI RAÜL VERDÚ

COL·LECCIÓ «EL DAU», 49

113 PÀGINES

LA XARA EDICIONS, SIMAT DE LA VALLDIGNA, 2003

Viatge a la neu

Aquesta gèlida història transcorre a l'Antàrtica, el continent més gelat i salvatge de tots, el que està considerat el lloc més inhòspit de la terra, allà on les condicions de vida són tan adverses que només uns pocs han estat capaços d'adaptar-s'hi. En aquest cas concret, l'escenari de la narració se'ns revela com un tret bàsic i importantíssim, perquè aquesta circumstància tan particular és l'única que aporta a la novel·la un interès que sempre és relatiu, subjectiu. Els protagonistes de la història no són Andreu ni Eina, dos joves que s'embarquen en el Marine, el vaixell rus que els portarà rumb a aquest inhòspit indret perquè en coneguen els encants i on viuran l'aventura de la seua vida. No ho són, tampoc, els guies, científics i turistes que integren l'expedició a l'Antàrtica. Els protagonistes no són els humans, sinó les glaceres, les baixes temperatures, el vent, el gel, la neu, i tot allò que fa de l'Antàrtica un lloc misteriós i indòmit, un paratge on els éssers vius tenen les de perdre.

Sergi Verger

PATRAÑAS Y OTRAS HISTORIAS EXTRAÑAS

PATRICIA SUÁREZ

COL·LECCIÓ «CON CORRIENTES», 4

104 PÀGINES

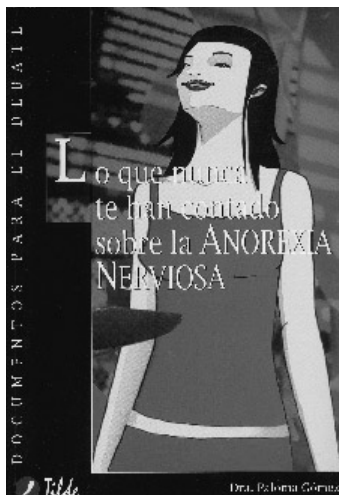
EDICIONS LA XARA, SIMAT DE LA VALLDIGNA, 2003

El gust d'explicar històries

Patricia Suárez és una escriptora argentina de 34 anys que, des de 1998, manté un intens ritme de producció publicada, principalment de contes, però que també inclou una novel·la, un assaig i un volum de textos teatrals. Ací trobem quatre històries que mereixerien major cura en l'edició i que ens expliquen: la curiositat per investigar els misteris d'una casa; la particularitat de cadascú a través d'una amistat; una nina animada i enyoradissa entre els extravagants personatges d'un circ; i, per tancar, les aventures de dues xiquetes lectores, dins i fora dels llibres. L'autora demostra la seua habilitat per a fixar personatges i contextos amb lleugeres descripcions, sovint indirectes. També és constant l'ús d'elements fantàstics que conviuen en ambients convencionals i que embasten, pas a pas, el recorregut de les històries explicades. La suavitat que aconsegueix la seua narrativa, d'una senzillesa propícia a la imaginació, ens convida a continuar apunts que l'autora prefereix no tancar-hi.

Eduard Ramírez

LO QUE NUNCA TE HAN CONTADO SOBRE LA ANOREXIA NERVIOSA
PALOMA GÓMEZ SÁNCHEZ

COL·LECCIÓ «DOCUMENTOS PARA EL DEBATE»

167 PÀGINES

EDICIONES TILDE, VALÈNCIA, 2003

¿Influencias externas?

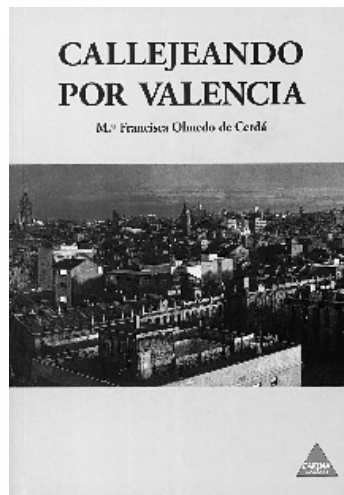
La Dra. Paloma Gómez, ha escrito un libro que lleva por título *Lo que nunca te han contado sobre la anorexia nerviosa*. Se trata de una obra divulgativa que viene a ampliar el a veces nulo conocimiento que solemos tener sobre patologías tan actuales.

La obra, dividida en cinco capítulos, hace un amplio recorrido por la historia de los trastornos alimenticios, haciendo notar que ya en el siglo I de nuestra era una médica llamada Meteora escribió que, de uno u otro modo, existían trastornos de este tipo.

Hoy en día sabemos que la imagen de extrema delgadez es impuesta por la sociedad actual a las mujeres como ideal de belleza, entonces ¿qué hacer cuando es la misma sociedad quien estimula la anorexia? La autora nos dice que, además, existen otras causas de rechazo a los alimentos, no tan notorias como la anterior, es cierto, pero sí tanto o más corrosivas.

A lo largo, pues, de esta interesante obra, la Dra. Gómez presenta una serie de cuestiones que si bien su respuesta es cosa de especialistas en la materia, conocer sus riesgos, sus planteamientos, sus soluciones es algo que a todos nos concierne.

Mª Teresa Espasa

CALLEJEANDO POR VALENCIA
M. FRANCISCA OLMEDO DE CERDÁ

COL·LECCIÓ «TIERRA VIVA»

228 PÀGINES

CARENA EDITORS, VALÈNCIA, 2003

Un lujo necesario

Llega a mis manos un libro que habla de arte, de historia, de anécdotas; su autora es Mª Francisca Olmedo, su título *Callejeando por Valencia*. No es la primera vez que M^a. Francisca Olmedo nos entrega obras didácticas sobre Valencia, recordemos su libro *Anecdotario histórico de Valencia*, editado por la misma editorial.

No hay que olvidar que Mª Francisca Olmedo fue, en su tiempo, profesora de Historia del Arte, quizás por eso detectamos en este libro su gusto por la enseñanza. En esta ocasión, la autora callejea por Valencia, invitándonos a seguirla. Olmedo destina el primer capítulo a una síntesis histórica, tanto de la ciudad como de sus monumentos, para pasar, de forma dinámica y concienzuda, en los siguientes capítulos a vagar por las calles y lugares valencianos en los que pocas veces reparamos. De su mano visitamos la parte antigua de la ciudad. ¿Quién no ha paseado alguna noche de verano por las calles de Quart, Serranos, Na Jordana, En Blanch, San Bult...?

Callejear por Valencia en estos días que corren es un lujo que Mª Francisca Olmedo nos ofrece en su libro.

Mª Teresa Espasa

EL GRIPAU / ELS DOS GEGANTS DE SANT MARCEL·LÍ

CLARA SANTIRÓ

IL·LUSTRACIONS PACO GIMÉNEZ

COL·LECCIÓ «CONTES DE TOTS», 10 i 11, 31 PÀGINES

DENES EDITORIAL, PAIPORTA, 2003

Dues rondalles urbanes

L'editorial Denes trau dos nous números de la seua col·lecció de rondalles *Contes de tots*. Totes dues curioses tant pel seu contingut, fantàstic en ambdós dels casos, com per la seua localització urbana, cosa poc comuna en aquest tipus d'històries. Així és, tant *El gripau* com *Els dos gegants de Sant Marcel·lí* estan localitzats al popular barri de Sant Marcel·lí de la ciutat de València, on l'autora s'hi va instal·lar fa molts anys. Així doncs, els contes donen contingut a algunes marques del paisatge urbà on transcorre la història que pren forma de llegenda i, en altres moments, de testimoni, ja que l'autora mateixa es constitueix en narradora privilegiada dels fets esdevinguts.

Les il·lustracions de Paco Giménez són, al nostre parer, un tant desiguals ja que no conserven un mateix criteri de qualitat. Juntament amb algunes làmines de gran riquesa expressiva, en trobem algunes que semblen més prompte una manera de omplir l'espai donat. En tot cas, és sempre una grata sorpresa trobar un dels millors il·lustradors valencians a l'edició valenciana. Per reblar el clau, també s'hi inclou un plànol de la ciutat de València on es pot localitzar el barri de Sant Marcel·lí.

Xavier Minguéz

L'HOSPITAL TRANQUIL

VICENT MARÇÀ. IL·LUSTRACIONS ADA GARCÍA

PREMI DE TEATRE INFANTIL VILA DE MASSAMAGRELL 2003

COL·LECCIÓ «TITELLA», 92 PÀGINES

BROSQUIL EDICIONS, VALÈNCIA, 2003

Un hospital ple de possibilitats

Vicent Marçà ens ofereix una nova obra adreçada al públic infantil. En aquest cas, una peça de teatre on el protagonista és, sens dubte, el mateix *Hospital tranquil* que dona títol al llibre. Per aquest hospital deambulen personatges d'allò més variats que inclouen malalts, infermers i infermeres, representants, i fins i tot els membres d'una funerària que passen sense complexos pel seu vestíbul. Tota l'acció es desenvolupa en una sola escena i s'encadena en una sèrie de gags successius sense una trama precisa que en done coherència. Aquest aspecte és, probablement, el menys interessant del llibre. Per una altra banda aquesta manca de trama o de fil conductor està en sintonia amb l'esperit del llibre que vol esdevenir un autèntic destrellat. El resultat és una obra molt àgil i divertida (alguns punts més divertits que uns altres) i, sobretot, amb immenses possibilitats per a la representació a l'aula. El seu caràcter coral i l'abundància de personatges, principals i secundaris, la fan idònia per a ser duta a escena en una escola.

Xavier Minguéz

CONSTRUCCIÓN METAFÓRICA Y ANÁLISIS FÍLMICO

JOSEP CARLES LAÍNEZ

COL·LECCIÓ «NOVATORES», 21, 151 PÀGINES

INSTITUCIÓ ALFONS EL MAGNÀNIM-DIPUTACIÓ DE VALÈNCIA, VALÈNCIA, 2003

La veritat és una metàfora gastada

Per a Friedrich Nietzsche la metàfora no és únicament un ornament estilístic o artístic, sinó el vertader desencadenant del llenguatge, el vehicle que mou el pensament. Sense arribar a compartir els excessos romàntics del filòsof alemany, Laínez reivindica en el present assaig la utilitat de la metàfora com a instrument retòric per a l'anàlisi d'un text cinematogràfic. I per a fer-ho, l'autor no s'està d'acudir als clàssics, els primers en donar forma a la figura. A partir d'ahí, el llibre recorre totes aquelles disciplines que han tingut la metàfora com objecte d'estudi, des de la semàntica fins l'hermenèutica i s'atura, naturalment, en la teoria cinematogràfica. Una aproximació aquesta però, que, al seu parer, està plena de mancances i algunes contradiccions. Amb la intenció de dotar d'un major rigor la relació entre la figura retòrica i el cinema, el llibre proposa una sistematització de les maneres en què podem trobar la metàfora a la gran pantalla. Uns nous conceptes que els podem contrastar amb exemples d'algunes de les pel·lícules més emblemàtiques del cinema mut alemany, el que ens permetrà tornar a gaudir de la seua densitat plàstica.

Àlvar Peris

SEXO, TEORÍA Y PRÁCTICA

FRANCESCA CHIAPPONI, DONATELLA BERGAMINO, MARINA RAFFO.

TRADUCCIÓ DE LUIS G. DE FELIPE VILA. IL·LUSTRACIONS: STEFANO SCAGNI, MARA FERRANDO I FULVIO BERGAMINO. 94 PÀGINES

BROSQUIL EDICIONS, VALÈNCIA 2003

La importància de la postura

Hi ha molts llibres sobre sexe, alguns se centren en aspectes teòrics mentre altres intenten ser una espècie de manuals «pràctics». La voluntat d'aquest volum és la d'unir les dues perspectives i proporcionar al lector algunes nocions teòriques al costat de propostes «aplicables». La part teòrica, però, és molt minsa. Les autores se centren en l'apartat pràctic i dediquen bona part del llibre a descriure minuciosament i amb el suport de dibuixos ben explícits, nombroses postures –algunes quasi acrobàtiques– per a practicar el coit (exclusivament heterosexual i vaginal). La resta de possibles contactes sexuals queda molt marginada en el llibre i algunes possibilitats no gaire rares (almenys al parer del responsable d'aquesta ressenya) ni s'esmenten.

És molt de lamentar que qüestions que apareixen presentades a la contraportada, com ara «sexo para cada edad» o «sexo sin límites» no estiguen després tractades a l'interior del llibre. En conjunt les pretensions del títol del volum són excessives i resultaria molt més sincer que es presentara per al lector simplement com un «Manual de postures per al coit heterosexual».

Jordi Sebastià

DRAMATURGOS DEL CINE ESPAÑOL (1939-1975)

JUAN ANTONIO RÍOS CARRATALÁ

COL·LECCIÓ «MONOGRAFÍAS», 247 PÀGINES

PUBLICACIONS DE LA UNIVERSITAT D'ALACANT,
SANT VICENT DEL RASPEIG, 2003

Una aportació ben decebedora

D'uns anys ençà, una part de la historiografia cinematogràfica està molt interessada en posar de manifest la vàlua i el mèrit que s'hi pot trobar en un cinema tan fortament marcat per la censura com el realitzat durant el franquisme. Els guionistes, però, no han centrat les preocupacions dels estudiosos, tot i que entre la bibliografia sobre el tema hi figura alguna excepció destacada. En un intent per omplir aquest buit es presenta aquest treball de Ríos Carratalá, el qual, preocupat com està pel vincle entre el cinema i el teatre durant aquest període, recorre a la micro-història per a elaborar un catàleg crític dels dramaturgs que varen treballar com a guionistes. Ben cert és que, tot i ser una llista heterogènia, la gran majoria, identificats amb la dictadura, acudiren al cinema moguts principalment pels diners i es van acomodar en unes històries vulgars i mediocres, però de gran acceptació popular. Ara bé, tampoc hem d'oblidar uns altres dramaturgs que es varen prendre seriosament el seu ofici i, superant la frustració que generava la censura, varen ser capaços de deixar unes històries del tot recuperables.

Àlvar Peris

LA LETRA ESCARLATA J. L. PÉREZ / LA LISTA DE SCHINDLER. ABISMOS QUE EL DERECHO DIFÍCILMENTE ALCANZA J. A. GARCÍA / ¿VENCEDORES O VENCIDOS? F. MUÑOZ I M. MUÑOZ / UN HOMBRE PARA LA ETERNIDAD M. ALBI I G. MARTÍN

COL·LECCIÓ «CINE-DERECHO», 6, 7, 8, 9

TIRANT LO BLANCH, VALÈNCIA, 2003

La història desafia al dret

Quatre nous lliuraments de la col·lecció sobre cinema de Tirant Lo Blanch, en la línia dels estudis monogràfics sobre pel·lícules que darrerament arriben amb asiduitat al mercat. Aquesta sèrie, dirigida pel professor Javier de Lucas, es desmarca de la resta en aprofitar el cinema com un pretext per a abordar els reptes que, des de la legalitat i de la filosofia del dret, es desprenen del text filmic i del passatge històric que es narra. És aquesta la seua particularitat i és ací, per tant, on rau també el seu interès. A més, el lector tampoc trobarà a faltar la preceptiva anàlisi de l'obra i detalls sobre la seua producció i sobre els seus protagonistes. Perquè si algú dedueix que aquests llibrets estan dirigits a un públic especialitzat, va errat. Una de les seues virtuts és, precisament, el seu caràcter divulgatiu, de manera que qualsevol persona poc avesada als termes jurídics no trobarà cap impediment en la seua lectura agradable i, sobretot, instructiva. De justícia és, per tant, que encoragem a que els donen una ullada.

Àlvar Peris

LLUNA PANSIDA, LLUNA AVORRIDA

JOAN VILA I VILA

IL·LUSTRACIONS DE MARIA TERESA VÁZQUEZ

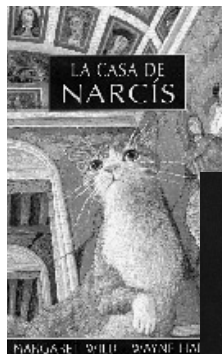
86 PÀGINES

ALFAGUARA-VORAMAR, PICANYA, 2003

Tristesa a la lluna

Si us agraden els llibres d'aventures, xiquets i xiquetes, esteu d'enhorabona. Marc, un noieta de deu anys, ha començat a despegar en la vida. És un gran lector i, com a tal, un gran somniador, però aquesta vegada no és un somni el que viu, sinó un viatge astral, un desdoblament de la seua persona. Mentre dorm profundament a casa seua, un altre Marc puja a la lluna, cridat pels selenites, els habitants del planeta de cràters blancs. Sorprés i desconcertat, es troba amb una lluna «pansida i avorrida», perquè els selenites hi han construït un món massa perfecte, sense contrastos, a base de reproduccions artificials de plantes i mil enginyers tècnics que no els acaben de satisfer. Els falta el pas del temps, veure caure les fulles, nevar, o com es folra de flors una vall. Amb aquest objectiu, omplir la lluna de contrastos, han triat en Marc, amic de les plantes i bon lector de botànica. A partir d'ara, la lluna té una altra vida i en Marc sap que pot comptar amb uns bons amics, desconeguts per a la resta del món.

Lourdes Toledo

LA CASA DE NARCÍS MARGARET WILD

IL·LUSTRACIONS DE WAYNE HARRIS. 30 PÀGINES

GASTÓ GAT FARTÓ XIMENA ARAGONE

IL·LUSTRACIONS DE BEATRIZ BATTIONE. 31 PÀGINES

BROSQUIL EDICIONS VALENCIA, 2003

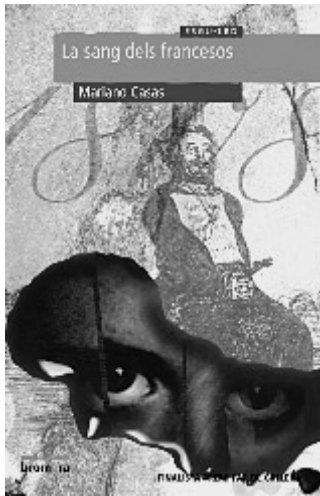
La gatinada

Narcís i Gastó Ratolí són dos nous amics que naixen enguany en la nostra llengua amb l'ajut d'Edicions Brosquil. En *La casa de Narcís*, escrit en anglès per Margaret Wild i traduït per Manel Alonso, en Narcís, un gatet pel-roig, es trasllada a una casa molt antiga i bella, però abandonada. La casa, molt presumida, no vol distreure's de la contemplació de la seua bellesa i és aquesta la raó per la qual no deixa que l'habitien. En Narcís li ajuda a canviar d'opinió.

El treball d'il·lustració de Wayne Harris amb pintures realitzades a oli sobre llenç, cosa poc comuna, és extraordinari. Encara que potser la qualitat de la coberta no estiga a l'altura d'aquestes il·lustracions, tan treballades.

Gastó gat fartó està en la línia dels llibres il·lustrats que estem més acostumats a veure. Escrit per Ximena Aragone i molt ben traduït per Manel Alonso, narra la història de Gastó Ratolí, un gat a qui li agrada molt el formatge, capaç de menjar-se fins i tot la lluna. Beatriz Battione fa la seua aportació amb unes il·lustracions a aquarel·la de vius colors, que transmeten al lector molta imaginació.

Nieves Avilés

LA SANG DELS FRANCESOS

MARIANO CASAS

COL·LECCIÓ «L'ESGUARD», 9

130 PÀGINES

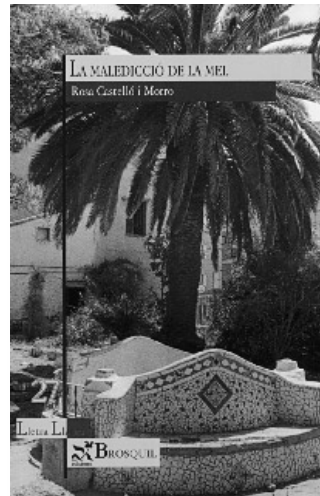
EDICIONS BROMERA, ALZIRA, 2003

La desraó de la guerra

Mariano Casas ens narra de manera descriptiva i detallista una cara poc coneguda de l'anomenat *Alzamiento Nacional*. Amb tota la cruïsa i una enorme vitalitat, l'escriptor valencià relata la barbàrie de la revolta antifrancesa que esclata en la ciutat del Túria pels volts de 1808. La novel·la trasllada l'acció a una València virulenta i sanguinària. L'avanç de les tropes franceses atemoreix una vila que respira odi visceral cap als invasors. La figura del jove Vicent, fill d'un francès, encarna els moments difícils que van patir tots els gals que residien a la ciutat. Tanmateix, l'heroisme del xicot serà clau per combatre el salvatgisme dels exaltats.

La sang del francesos és doncs una narració que combina, amb molt bon resultat, la ficció i la realitat històrica d'aquells aterridors episodis. El llibre, finalista del Premi de Novel·la Històrica Juvenil Far de Cullera, és un contundent al·legat contra la guerra i contra l'odi, el terror i la mort que aquesta provoca. És un cant a la pau i a la vida.

Hèctor Sanjuan

LA MALEDICCIÓ DE LA MEL

ROSA CASTELLÓ I MORRO

COL·LECCIÓ «LLETRA LLARGA», 27

179 PÀGINES

BROSQUIL EDICIONS, VALÈNCIA, 2003

Caleidoscopi narratiu

Rosa Castelló (Onda, la Plana Baixa, 1960) ha reunit en un sol volum una sèrie de nou narracions, totes premiades a diferents certàmens ací i allà de la nostra geografia literària. Mostra un estil personal i peculiar que acaba valentment el discurs narratiu i fa còmplice el lector d'un món sensitiu i imaginatiu, amb tints que poden arribar tant a una èpica crua com a un lirisme tendre de pura sensibilitat i cissell dels sentiments. Amb ressons del monòleg interior joycèa, molt ben resolt i perfectament adaptat, i d'algun conte d'Ernest Martínez Ferrando o del primer Leopoldo Lugones, Rosa Castelló ha captat el punt inexacte on les consciències capgiren la realitat i arrapen els somnis. Si afegim una sòlida capacitat per a readaptació de mites (qui hauria fet suïcidar-se els apòstols del Misteri –perdó– Festa d'Elx o passejar un gentil per Jerusalem la Nit de Nadal?) trobarem un recull que tot i la fragmentarietat inevitable mostra una ben interessant veu literària ara recuperada més enllà d'efímeres edicions municipals.

Àlex Navarro